

[Lannung.]

Parcelbyggeri og Byggeri i øvrigt af den Karakter, hvortil Materialer lettest og sikrest kan skaffes tilveje i Øjeblikket. Der vil ikke kræves ret meget udenlandsk Materiale til de Huse, der her bliver Spørgsmaal om, Mursten og Jorden er det vigtigste, og disse Huse med Jord til vil have den store Fordel fremfor andre Huse med skræbete Lejligheder, som der i øvrigt har været Spørgsmaal om under Sagens Behandling, at de ganske anderledes vil beholde deres Værdi, lige meget hvordan Udviklingen maatte blive, netop fordi Jorden, dette, at der er Have til, indgaar som et saa vigtigt Moment i Besiddelsen, og selv om der ikke er megen Jord tilbage til Parcelbyggeri inden for Københavns Kommunes Grænser, er der nok uden for den. Og Jorden skal vi jo heldigvis ikke importere; ja, Københavns Kommune behøver ikke engang at købe Jord derude, da Kommunen ejer saa vidtstrakte Arealer i Forvejen. Vi har ogsaa for vort Vedkommende forlængst haft Lejlighed til at henlede Opmærksomheden paa Arkitekt Brummers og Folketingsmand J. Chr. Jensens Havebyplaner, som jeg med Glæde har set Folketingsmand Amby gaa ind for, og jeg haaber, at man paa rette Sted grundigt vil overveje de Muligheder, som disse Planer eller i hvert Fald et Byggeri efter denne Linie frembyder. Hvis saa Hovedstadskommissionen inden alt for længe kunde naa til et Resultat, vilde det være let at faa Trafikforholdene tilrettelagt for Beboerne i det Nybyggeri, der her bliver opført, og paa den Maade vil man direkte og indirekte i høj Grad medvirke til at skabe Erstatningslejligheder.

Jeg gaar ud fra som givet, at man vil sanere i nøje Kontakt med Byggematerialernes Tilstedeværelse, med andre Ord nedrive efter et vist System og navnlig saaledes, at man stadig ikke nedriver mere, end at man har Sikkerhed for, at der er Materialer til Stede til at bygge de nye Huse. Dette maa i hvert Fald gælde, naar der er Tale om at nedrive de Huse i Kvarteret, som endnu er forholdsvis anvendelige. Vi skulde nødig i denne Forbindelse genopleve Knippelsbrotterne og andre Tomter i Byen. Der har med Rette, som det ogsaa er nævnt i det andet høje Ting, været Forargelse over, at man har nedrevet brugelige Boliger, før man var rede til Nyopførelse.

Men endelig vil jeg henstille, at Staten og Kommunen sørger for, at de Materialer, der fremkommer ved Nedrivning af de saneringsmodne Huse, udnyttes bedst muligt.

Dette er særlig rimeligt i en materialefattig Tid, og jeg vil i denne Forbindelse gerne henvise til de gode Resultater, der er naaet i Husum ved Udnyttelse af Materialer fra nedrevne Huse. Jeg kan henvise til Toftegaards Kolonien i Husum, som flere af Tingets Medlemmer maaske vil kende fra Dagbladet „Politiken“s interessante Omtale; den bestaar nu af 200 pæne Huse, alle eller praktisk talt alle bygget af gamle Sten, men dog saa gode og solide, at de prioriteres paa almindelig Maade og danner en overordentlig smuk Koloni, hvad man let kan konstatere ved Selvsyn paa Stedet.

Hvad Enkelthederne i Forslaget i øvrigt angaar, vil jeg udtale min Glæde over, at man har forbedret Erstatningsbetingelserne for Lejerne i Kvarteret. Dette maa hilses med Tilfredshed.

Jeg vilde have ønsket, at man var gaaet ind for, at Grundene skulde sælges paa Jordrentevilkår. Der vilde have været en god Lejlighed til at sikre Samfundet Stigningen i Grundværdi netop i et Tilfælde som dette. Desværre har der ikke kunnet samles Flertal derfor.

Det er med Rette fremhævet fra en Række interesserede Sider, baade i Dagbladene og ogsaa i Tingene, at Adelgade—Borgergade-Kvarteret er en Bydel med en meget prominent Beliggenhed i hele det københavnske Bybillede, en Bydel, der nu skal planlægges paa ny og nybygges for de næste, vi kan vel regne med et Par Hundrede Aar eller saa. Det er derfor meget vigtigt og maa være en rimelig Forudsætning ogsaa fra Rigsdagens Side, at vi faar en Byplan for dette Kvarter, som København af 1941 kan forsvare, og som tager de rette Hensyn til de gennemgaaende Trafikaarer: brede Gader, aabne Pladser, Lys og Luft i Kvarteret efter moderne Linier. Sankt Annæ Plads's Forlængelse maa være Minimum, men er efter min Mening ikke nok. Det er en saa stor og sjælden kommende Opgave, København her staar over for, at jeg haaber, Københavns Kommune vil kende sin Besøgelsestid.

Jeg skal ikke polemisere mod det ærede Medlem Hr. Fløtkjær, men det er en Misforstaaelse, at den københavnske Saneringsplan er vedtaget; endsiges at der hidtil har været Enighed om den i Magistraten. Det har der ikke, og den har overhovedet ikke endnu været for Borgerrepræsentationen. Man kunde maaske have ønsket, saaledes som det er nævnt af Udvalgets Ordfører i det andet høje Ting, at denne Side af Sagen havde været forberedt lidt mere effektivt og